

šom to gorejstawaňe a to žywieńe; dhož do mūo wéri, bužo ſe žywisch, lež rownož humro.^a Wy dejscho dere humrēsch, ako druge złoweki, pſchēto ta ſmiersch jo do wszychknych złowekow pſchischka, dokulaž woni ſchykne ſu grēſchyl (Rom. 5, 12); ale lezrownož wy ſa tym ſchēlom humroscho, ga dejscho wy weto ſa teju dufchu ſ Kristuſom žywe byſch. A lezrownož wascho ſchēlo do togo rowa położone hordujo, ga ūedej wono niuerne w rowe moſtasch, ale ako to Kristuſowe ſchēlo roſſchaſſnione ſ togo rowa ſaſej wen hyſch. Ten Knęg Jesus Kristus bužo wasch knizomny žywoł pſhemienisch, aby won rowuſ hordował jago kſchaſnemu žywołtu ſa teju možu, ſ fotarejuž won ſam ſebe ſchykne węzy možo podejſchpiſch (Phil. 3, 21).

Zož how ſlabe, chore jo,
Nebžo tam ſe nizog bojaſch,
How ſe ſchēkne huſejo,
Tam pač hžo nebjaſke ſtojaſch;
How ja peſdu ſchēkny nutſch,
Tam pač budu duchny byſch.

Kači troscht pač maju te bogańebojasne wot tego Kristuſowego žywieńa a gorejſtawańa? Se wschym žednogo, tak dlužko, ako woni ſe wot hutschobý ūehobroſchiju. Woni budu dere teke po tej ſmierschi ſa teju dufchu ſe žywisch, a tak bužo tež jich ſchēlo na ſudniem dñu gorejſtanuſch a niuerne ſe žywisch; ale ſwarnuj naš Bog pſched takim žywenim, ſenž te bogańebojasne potom ſmēju! jich žywieńe bužo jadna hobſtawna, ta niuerne ſmiersch byſch (Sjaw. Jan. 21, 8). Jich ſchēla budu groſne, a ta martra, fotaruž woni na tom měscze teje piny budu